

ŽIVOT VÍRY

Proměna
společnosti
evangeliem

12
2014

39 Kč

**„Uteč, dokud
to jde!“**
rozhovor
s ukrajinskými
pastory /8

**Syn ležel
na hladině
tváří dolů**
příběh čtenářky /16

**Evangelium
pro vrahy**
Jan Eriksen
znovu ve vězeních /18

*Co se
vlastně
v Betlémě
stalo?*

co najdete v tomto čísle

úvodník

4 Pořád se potřebujeme

Lubomír Ondráček

pokoj s Izraelem

6 Tisíce křesťanů slavily Svátek stánků

Johannes Gerloff

rozhovor

8 „Na hlavy pastorů jsou vypsány odměny“

Genadij Padun,
Sergej Lvov

téma: Bůh ve žlabu

12 Jak to bylo s Ježíšovým narozením?

Jiří Unger

12 Malíř se stal tečkou v obraze

inspiration

14 Jakou knihu byste dali svým nevěřícím přátelům?

anketa

můj příběh

16 V neděli jsem radši chodil do přírody

čtenář z Opavy

16 Syn ležel na hladině tváří dolů

Andrea Málková

17 Hele, moje kolo!

Vladka Jarošová

ze života církve

18 Posedmé s Janem Eriksenem

Miloš Poborský

19 Taizé opět v Praze

Petr Boldiš

z historie

20 Boží světoběžník

Jaroslav Pleva

z příštího čísla

rozhovor: „Hansi“ Hirschmannová

- „Pořád mám noční můry, že utíkám před Rusy.“
- „Když se rozhodnete odpustit, věci se změní.“

téma: Jak v naší zemi sdílet evangelium

- České mýty o křesťanství
- Zvěstujeme strach ze smrti?
- Heidi Bakerová: Zázraky i v Evropě?

Upozorňujeme, že lednové číslo se distribuuje až po Novém roce, bude Vám tedy doručeno o pár dní později než obvykle. Děkujeme za pochopení

6
Tisíce křesťanů
v ulicích Jeruzaléma

8
„Jsem pastorem utečenců“
rozhovor o situaci na Ukrajině

12
Narodil se Ježíš
ve stáji či v jeskyni?
Byli Betlémsťi opravdu nepohostinní?

20
Kazatel
Velkého probuzení
G. Whitefield:
„Prý jsem byl spíš herec“

ŽIVOT VÍRY

ročník 25 / prosinec 2014
cena 39 Kč

Život víry je měsíčníkem vydávaným Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misi a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů.

KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal
Redakce: Ing. arch. Tomáš Dittrich
Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová
Sazba a grafická úprava: Ondřej Pumr
Korektury: Mgr. Tomáš Coufal, Zdenka Brázdilová
Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman
Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, fax: 284 841 923
e-mail: redakce@zivotviry.cz, web: www.zivotviry.cz

Předplatné

objednávejte pomocí výše uvedených kontaktů nebo na e-mailu predplatne@zivotviry.cz.
Půlroční (239 Kč) či roční předplatné (477 Kč) lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Blížší informace (mj. kompletní ceník včetně množstevních slev) najdete na www.zivotviry.cz, odkud lze časopis také pomocí on-line formuláře objednat. Informace na vyžádání zašleme i poštou.

Předplatné, distribuce a reklama na Slovensku:
Knihkupectvo Jonatán,
Legionárska 2, 811 07 Bratislava
tel. 02/555 63 040, e-mail: jonatan@vbh.sk
<http://obchod.mrp.sk/vbh>

Distribuce pro zrakově postižené elektronicky:
Diakonie ČCE, Klimentská 18, 110 05 Praha 1
tel.: 222 316 306, e-mail: szp@diakonie.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147
Registrováno: MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslání příspěvků krátit. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

© Život víry – všechna práva vyhrazena.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Uzávěrka **rádkové** i **plošné inzerce** je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzeráty zařadíme dle možnosti, s 50% příplatkem.

Redakce si vyhrazuje právo inzerát odmítnout. Seznamovací a fundraisingové inzeráty nezveřejňujeme.

Podmínky inzerce: <http://inzerce.zivotviry.cz>
Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Milý čtenáři,

Vánoce jsou pro současnou českou materialistickou a duchovně synkretickou společnost nejvýznamnějším svátkem – svátkem, který přitom má jasně křesťanské poselství. To je paradox, co!

Co vlastně Vánoce znamenají pro nás, křesťany? Nemyslím teď na pokusy zazářit s betlémským světlem v médiích ani na jiné podobné snahy nahradit obsah náladou a lákat lidi na atmosféru. Co znamenají Vánoce pro Tebe osobně?

V jednom svém článku jsem před mnoha lety kritizoval koledy s pokusy našich předků miminko na slámě politovat, přinést mu dárečky a zanotovat mu nějakou hezkou melodii; vždyť jsme na Bohu na celé čáře závislí a nemáme mu co dát. Uznávám, že mít čím obdarovat Spasitele světa může být problém, ale některé dary se uvádějí i v Bibli (i když vánočky, které mu chtěli přinést naši předkové, tam jmenovány nejsou). A „Ježíšku, panáčku“ (kterým jsem dříve pohrdal), to taky nemusí být špatně. Nejsilnější moment koled a betlému je touha být při tom, přijít až k jeslím, stát se součástí vánočního příběhu.

Možná si s tím nevěděli rady: Stanuli u jeslí, a co dál? Hrdina Baarova románu Holoubek udělal lidem ve svém vesnickém kostele nádherné jesličky. „A to je všechno?“ ptal jsem se jako bezradný čtenář svého jindy obdivovaného spisovatele. „Jaké to má pokračování?“ Pokud se budeme ohlížet zpět, nikam nedojdeme. Pokud ten příběh má smysl pro dnešek, musíme být jeho součástí.

Do příběhu narození Spasitele mě vtahuje proroctví Micheáše, které před Herodem a mágy z východu citovali jeruzalémská odborníci na Starý zákon:

„Aj ty, Betléme efratský, který jsi nejmenší mezi judskými rody, z tebe vzejde ten, kdo bude vládnout nad Izraelem, ten, jehož původ je odedávna, ode dnů věčných.“ (Mich 5,1.3)

Ta překvapivá zpráva je, že v Božím království začíná všechno v malém. Běžný pohled na Vánoce vychází z toho, že Bůh udělal velikou převelikou věc, spasení lidstva, a sám se o to postaral. Na něčem tak velikém se nemohu podílet, řekneš si, to vlastně není nic pro mě. Tento velký Boží čin je sice reálný, ale patří minulosti. Jediný rozdíl mezi vánočním příběhem a pohádkou je, že vánoční příběh se opravdu stal...

Potřebujeme si ale naopak uvědomit, že betlémské Vánoce tenkrát v Palestině vůbec nejsou daleko: Jsme totiž stejní, jako byli aktéři vánočního příběhu. A Bůh je dnes taky stejný jako tenkrát, stejně milující, stejně blízký, stejně tvořivý. Všechny velké Boží věci vyrůstají z něčeho malého, často pomíjeného, někdy i opovrhovaného. Vždycky jsou u toho malí obyčejní jednotlivci jako my.

Marie znala Boží slovo a počítala s tím, že se nějaké dívce její generace narodí Mesiáš, ale asi jí nenapadlo, že tou dívkou je právě ona. Žila obyčejný život děvčete v tehdejší nesnadné době, vnímala z povzdálí politické a ekonomické tlaky, těšila se na manželství, měla své starosti. Právě tuhle obyčejnou holku Bůh potřeboval – a přišel se jí dovolit. Marie byla překvapená, velice

Přinést k jesličkám třeba vánočku

překvapená. Řekla „ano“, ale bylo to pro ni nesmírně těžké – věděla, co ji potká, čím bude platit. Být matkou nemanželského dítěte, to byla tehdy hanba na celý život.

Její Josef byl obyčejným mužem ve stínu, ale příběh Tvé spásy začal i u jeho věrnosti. Nejen bez Marie, ani bez něj by to nešlo. Pak tu máme

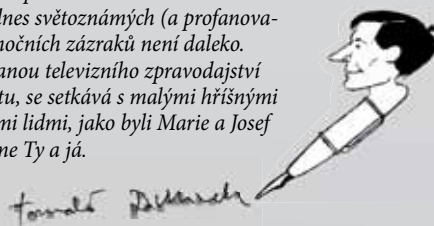
pastýře, astrology od východu, Simeona, prorokyni Annu... Jak bychom mohli říkat, že Bůh svůj velký příběh tvoří sám! Do jeho dějů patříme stejně jako Marie a Josef a všichni ostatní, kteří se s tím zvláštním dítětem setkali. Kdo ví, co ten tvůj příběh přináší a přinese do budoucnosti.

Bůh nikdy nezačíná u velkých věcí, u velkých politiků, boháčů, kazatelů nebo hudebníků ani u velkých zástupů. Nikdy nežádal o pomoc žádného machra. Spolupracoval jen s lidmi, kteří si o sobě nic moc nemysleli (nebo s lidmi, které k tomuto poznání dovedl). Velké Boží věci mohou vzniknout jen u nás, obyčejných malých lidí. Velké Boží věci mohou působit a růst, jen když pramení v malých životech.

Jen když jsme malí, slabí, zranitelní, nezajištění a (promiň) hloupí, je s námi Bůh. („Když já jsem ale chytrý, ne hloupý!“ – „Ale jestli si myslíš, že jsi chytrý, tak jsi hloupý, a vítám Tě v našem spolku!“)

Jen když jsme malí, slabí, zranitelní, nezajištění, a trvám na tom, že i hloupí, je s námi Bůh. A když je s námi Bůh, máme jeho sílu a moudrost. Boha nemůžeme přeskocit. Bez něj je křesťan, speciálně křesťan, zoufalcem, trapnou nulou. Několikrát, když jsem měl pocit, že lidé vděčně přijímají to, co jsem vyučoval, jsem si říkal, jaký jsem dobrý kazatel – ale to je, jako bych přeskočil Boha. On se přeskocit nechá, ale pak jsem hlupák. Když jsem se vedle něj stal hlupákem, stačí mi jen si to přiznat a tenhle pravdivý titul si podržet.

Bůh dnes světoznámých (a profanovaných) vánočních zátraků není daleko. Dnes, stranou televizního zpravodajství a internetu, se setkává s malými hříšnými obyčejnými lidmi, jako byli Marie a Josef a jako jsme Ty a já.

Pořád se potřebujeme

Lubomír Ondráček

V létě roku 1989 bylo již zřejmé, že komunistický blok je velmi oslaben. Současně nebylo jasné, jak dlouho se udrží, zda se komunistické vlády vzdají pokojnou cestou a co ještě země ve sféře vlivu Sovětského svazu čeká. Místní odbor Kostnické jednoty (MOKJ) v Praze 7 pořádal v té době druhou celostátní křesťanskou konferenci, která se konala ve společenském sále Paláce kultury (dnešní Kongresové centrum). Bylo to velmi neobvyklé místo, protože celá budova byla postavena hlavně pro potřeby vládnoucí komunistické strany. Konference se zúčastnil oficiálně velvyslanec Rakouska a předsedkyně Městského národního výboru v Praze 7.

Více než tisíc účastníků této konference z prakticky všech církví působících v naší zemi v jeden okamžik společně vyznávalo, že Pánem Československa je Ježíš. (To v komunistické zemi nebylo běžné veřejné vyznání – před konferencí jsem byl ještě s dalším organizátorem pozván na Městský národní výbor v Praze 4, kde se

mnou hovořilo asi šest „úředníků“ – podle stejného oblečení spíše pracovníků StB – a varovali mě před protisocialistickými provokacemi.) Domnívám se, že tato proklamace měla velký duchovní význam a byla součástí otřesů, které v té době mocnost komunismu zažívala.

Zrozena v bouřlivé době

Kromě této konference pořádal MOKJ v Praze 7 již několik let různé další akce, kterých se účastnili křesťané různých církví. (Může se nám to zdát neuvěřitelné, ale tenkrát byla jakákoliv mezicírkevní setkání nezákonná a MOKJ využíval určité mezery v zákonech.) Vedení Kostnické jednoty ale v té době navrholo, aby místní odbory mohly konat jen akce ve svém obvodu, a to by znemožnilo pořádání celonárodních akcí.

Protože někteří tehdejší vedoucí sborů nechtěli přijít o možnost pořádání celostátních

akcí, začalo se uvažovat o založení nové organizace. Přestože přípravy na její založení probíhaly ještě v době komunistické vlády, sametová revoluce umožnila vznikající Křesťanské misijní společnosti rychlejší registraci. Přestože KMS byla oficiálně zaregistrována až 21. května 1990, její zakládající setkání proběhlo ve sboru ECM Praha 10-Strašnice již 27. listopadu 1989. Již 6. prosince KMS vydala první prohlášení k národu a následně začala vydávat bulletin. V únoru 1990 pořádala první seminář, jehož organizaci převzala od MOKJ Praha 7, který ho již pořádat nemohl.

V září 1990 vyšlo první číslo časopisu Život víry (tenkrát s černobílou obálkou a ve srovnání se současným stavem téměř polovičního rozsahu). V době největšího rozmachu dosáhl jeho náklad 4200 výtisků. KMS pokračo-

vala v pořádání křesťanských konferencí a dalších seminářů. Začala organizovat různé modlitební aktivity a významně napomohla odbourání nedůvěry mezi reformovanými evangelikály a evangelikály letničního a charismatického

Pozvali mě na úřad a šest estébáků mě varovalo před protisocialistickými provokacemi.

krátce

◆ **Mokon 2014.** Výroční modlitební konference KMS Mokon proběhla v Praze 18. 10. Od prvního Mokonu v roce 1996 proběhla poprvé ve zkráceném jednodenním režimu (v souvislosti s pořádáním zářijového Dne pokání, který byl zaměřen podobně). Měl 80

účastníků ze tří nenedominančních společenství a z 38 sborů devíti církví (CB, KS, AC, ECM, ČCE, ECM, řkc, CNN, KCV). Nejvíce sborů bylo zastoupeno z CB a KS (po 11) a AC (šest).

Na Den pokání navázaly modlitby a prorocký úkon výměny ztvrdlého srdce za masité na základě Joelova proroctví 2,12d. Soudobý český přesídlenec do Herrnhutu, misionář Jan Novák, uvedl modlitby

za vztah k Rusku, pastor KS Praha a předseda KMS Lubomír Ondráček za situaci na Ukrajině. Miloš Kačírek z KS Praha otevřel povolební situaci. Povzbuzoval mj. k modlitbám za ministra Andreje Babiše: „Může být dobrým krizovým manažerem, může ale také svou moc zneužít.

De facto rozhoduje o zastupitelstvech velkých měst i o vládě ČR. Má i obrovskou mediální moc. Každý z nás požívá výrobky jeho firem.“

Prostor dostaly také modlitby za Izrael, za situaci na Blízkém východě (Islámský stát) a za podporu rodin v naší zemi. Skupinka přímluvců byla s modlitbami účastníků Mokonu vyslána na paralelní modlitební výsadek na Letenskou pláň, což v rámci přípravy toho, aby se Kristus v Praze ujal vlády, vysvětlil Bohouš Zapadlo, člen KS Praha a hnutí Orli.

◆ **Medical Help Ghana 2014.** V říjnu 2014 se uskutečnil misijní výjezd českých zdravotníků do Ghany. Již podruhé v historii OM ČR (poprvé Nepál 2011) se propojila evangelizační výzva s praktickou lékařskou pomocí.

K čtyřčlennému českému týmu se v ghanském Kumasi připojili místní zdravotníci a pracovníci místní OM. Společně se skupina přesunula na sever země, kde v primitivních podmínkách žijí a ekonomicky, fyzicky i duchovně strádají početné muslimské komunity. Tito lidé přijali zdravotní pomoc s velkou vděčností a pozorně naslouchali dobré zprávě o spasení v Ježíši Kristu. Zdravotní pomoc přijalo přes 2000 lidí a pro následování Ježíše se rozhodlo přes 500 lidí. Následná péče bude zajišťována místními křesťany za podpory OM Ghana. Účast na podobných výjezdech zůstává výzvou pro české zdravotníky i do dalších let.

Iva Minářová, OM ČR

◆ **Modlitba za domov 2014.** Osmým rokem probíhá 28. 10. akce pořádaná ERC, jejíž součástí je i televizní přenos, výjimečná možnost, kdy mohou křesťané zastřešovaní ERC oslovit veřejnost. V minulosti se to ERC příliš nedařilo. Chyběla aktuálnost, poselství, perspektiva věčnosti. Letošní pořad přenesený z Plečnikova kostela v Praze na náměstí Jiřího z Poděbrad mile překvapil. Pásmo rozhovorů a hudby profesionálně moderované Martinou Kociánovou a starokatolickým biskupem Dušanem Hejbalem mělo za téma rodinu. Vtipný a adresný byl laický člen řádu premonstrátů a psychiatr Max Kašparů. Společnost podle něj v otázkách rodiny bloudí, a to dvojnásob, jako někdo, kdo zaměnil sever s jihem: „Děti už nejsou darem, ale břemenem, věrnost není ctnost, ale okovy.“ Až intimní byli senátor Libor Michálek a starosta Říčana u Prahy Vladimír Kořen, oba evangelikální křesťané. Rozhovor s nimi působil spontánně, oba o rodině mluvili osobně a hluboce.

Zajímavým momentem byly sympatie budící myšlenky Veroniky Žilkové, která podle vlastních slov zastupovala 65 % českých rodin, rodiny, které se rozpadly a znovu a jinak se daly dohromady. Sama je součástí příbuzenství, které má deset dětí, čtyři otce a tři matky. „Partneři se smějí rozejít, ale rodiče nikdy,“ řekla Žilková, „je důležité milovat své bývalé partnery i bývalé partnerky svých současných partnerů.“ Kvůli její přesvědčivosti tyto z křesťanství pramenící myšlenky vytvářely dojem, že rozvést se a zkusit to znovu je

plnohodnotná alternativa klasické rodiny, což asi těžko bylo záměrem pořadatelů.

V celém programu chybělo poselství o pokání a o potřebě odpuštění. Herecká legenda Ljuba Skořepová, které se rozpadla dvě manželství, v předtočeném vstupu aspoň řekla, že to nebylo snadné („Až pak jsem se s tím vyrovnala a začala děkovat ‚pánbičkoví!‘“) a doporučila stálost v rodinném vztahu. Svěží byl medailonek Hronových, rodiny s 12 dětmi. O partnerství osob téhož pohlaví se nemluvilo vůbec – pro širší protestantskou ekumenu je to tabu. Pořad provázela vystoupení kapel Spirituál Kvintet a Musica Bohemica, příjemná hudba, zaměřená ale na starší publikum.

◆ **Svoboda pro křesťany.** Tato iniciativa vznikla z podnětu brněnského biskupa ČČSH Juraje Dovaly. Podpořili ji předseda ERC a Rady CB Daniel Fajfr, filozof Jan Sokol, zpěvačka Marta Kubišová, herečka Táňa Fischerová, biskup Václav Malý aj. Cílem je společně se modlit za trpící zejména na Blízkém východě a vybízet politiky, aby se zasazovali ve prospěch pronásledovaných.

Prvním představením věci veřejnosti byl koncert na podporu pronásledovaných křesťanů 6. 11. odpoledne na Moravském náměstí v Brně, kde vystoupila Hana Ulrychová, Brno Gospel Choir aj. Součástí byly rozhovory s hosty a třicetivteřminová ekumenická bohoslužba, kterou společně sloužilo šest duchovních různých křesťanských církví. Na akci přišlo na 200 lidí.

Specifickou podporu vyjádřila iniciativa Společný hlas, fórum židů, křesťanů